

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน
การคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านดอนเตือ ตำบลบ้านโคก อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี

DEVELOPING CREATIVE WRITING SKILLS BY USING
THE PWIM IMAGE-BASED CREATIVE THINKING
TEACHING MODEL COMBINED WITH CREATIVE
WRITING SKILLS EXERCISES OF STUDENTS IN GRADE 5
AT BAN DON DUA SCHOOL, BAN KHOK SUB-DISTRICT,
SANGKHOM DISTRICT, UDON THANI PROVINCE

วายุวัชร ศรีมา^{1*} และกมลมาลย์ รักศรีอักษร²

Wayuwat Srima^{1*} and Kamolman Raksriaksorn²

Received date: February 29, 2024

Revised date: January 31, 2025

Accepted date: January 31, 2025

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

* Corresponding author, E-mail: srs mou28@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 คน โรงเรียนบ้านดอนเต๋อ ตำบลบ้านโคก อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน 67.50/69.57 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ พบว่าหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ, การเขียนสร้างสรรค์, รูปแบบการสอนแบบ PWIM

Abstract

The purposes of this study aimed to 1) develop a lesson plan of Thai language courses on creative writing of students in Grade 5 using the PWIM image-based creative thinking teaching model combined with creative writing skills training., 2) to compare the creative writing achievement before and after learning of 5th grade students from using the lesson plan of Thai language course on creative writing and a creative thinking teaching model using PWIM images combined with creative writing skills exercises. To be effective according to the criteria of 65/65., the sample group in the research was 8 students in fifth grade at Ban Don Dua School, Ban Khok Sub-district, Sang Khom District, Udon Thani Province which were derived from specific selection. The implement used for the data collection consisted of 1) 5 lesson plans for teaching creative thinking using PWIM images together with creative writing skills exercises., 2) the subjective test for Pre-test and Post-test 1st edition. The data was analyzed by percentage, means, standard deviation and t-test.

The results of the research were found that 1) fifth grade students had creative writing skills from using the lesson plans of Thai language course on creative writing and a creative thinking teaching model using PWIM images combined with creative

writing skills exercises. The post – test scores was higher than first checking at 67.50/69.57 2) The results of comparing achievement found that post – test scores was higher than their Pre-test scores at the .001 level of statistical significance.

Keywords: skill development, creative writing, teaching by PWM model

1. บทนำ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ชัดเจน สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการคิด การแก้ปัญหาซึ่งประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟังการดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม การที่ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถ ครูต้องมีวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เน้น การฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีลักษณะเป็นการสอนอ่านที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นสื่อในการเรียนรู้ รูปภาพที่ใช้มักเป็นรูปภาพเกี่ยวกับวัตถุหรือเป็นรูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน เป็นต้น ซึ่ง จอห์น ซี. คาลฮูน (John C. Calhoun) มีความเชื่อในคำกล่าวที่ว่า “A Picture is Worth a Thousand

Words” ซึ่งหมายถึง “ภาพ 1 ภาพมีค่าเท่ากับคำพันคำ” หรือการอ่านนั้นสามารถเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น Calhoun (1999) กล่าวได้ว่าวิธีการสอนนี้เป็นหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพเป็นสื่อเชื่อมโยงคำศัพท์เป็นการกระตุ้นเชื่อมโยงประสบการณ์ที่มีอยู่โดยใช้ภาพทำให้เกิดภาษา เป็นวิธีการที่เน้นการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ ซึ่งมีรายละเอียดเป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย นักเรียนดูภาพ สร้างคำอ่านจากคำศัพท์ นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่น ๆ วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนามโนคติ พัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการอ่านและกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา สอดคล้องกับ พิริยา หาญบำรุงธรรม และเจทิพย์ ณ สงขลา (2565) กล่าวไว้ว่า การใช้ภาพเพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนจึงมีความสำคัญและเป็นจุดเด่นของวิธีการสอนรูปแบบนี้ที่ช่วยเพิ่มความคงทน ในการจดจำ นักเรียนจึงจะได้เรียนรู้คำศัพท์จากภาพที่เห็น โดยได้ใช้ทักษะการอ่านและการเขียนพร้อมทั้งสะกดคำที่จะช่วยให้การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านภาษา การอ่านและการเขียนได้ไวและถาวร อีกทั้ง กนกพร จันทะกล (2564) ยังกล่าวว่า การใช้ภาพเพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำความหมาย รูปคำในการเขียนและอ่านและเขียนสะกดคำได้มากขึ้น

การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การอ่านคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์ นำไปสู่การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ได้ โดยนำคำที่ได้จากรูปภาพมาเรียบเรียงเป็นประโยค และใช้คำเชื่อมเชื่อมต่oprโยคเป็นเรื่องราวตามขั้นตอนของ PWIM โดย สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้ให้นิยาม PWIM ไว้ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการอ่านการเขียน และ

การเรียนการสอนภาษาของผู้เรียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ทักษะการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน ก่อนไปสู่การสร้างข้อความประโยค และย่อหน้า

อัญญา ชิวพันธ์ (2553) กล่าวว่าปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่พบส่วนมากได้แก่เขียนได้ไม่ดี มีความเบื่อหน่ายในการเขียน ขาดการจัดลำดับความที่ดี ใช้ภาษาห้วน ขาดสุนทรียภาพทางภาษาใช้ภาษาไม่ถูกต้องกับกาลเทศะและบุคคล ผู้เรียนจึงไม่สามารถเขียนงานเขียนต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์เนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียน ขาดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาไทย ขาดความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย หรือวรรณศิลป์ทางภาษาไทย สอดคล้องกับ สุพัตรา ศรีธรรมมา (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดมีจุดประสงค์การวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ตลอดจนเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 22 คน โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอน PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด 2) แบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ 3) แบบประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบPWIM ร่วมกับแผนผังความคิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบทีที่แบบไม่เป็นอิสระ (T-Test Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคู่ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว พบว่าอยู่ในระดับมาก

อย่างไรก็ตามจะเห็นว่า ผลการวิจัยข้างต้นบรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการ อีกทั้งพบว่า ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model จึงเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนเตือ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเอารูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM มาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเขียนเรื่องจากภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพ และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงต้องการ

พัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพโดยใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนเคือ ตำบลบ้านโคก อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนการเขียนเรื่องจากภาพ อันส่งผลต่อการรับและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียน ตลอดจนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาตนเอง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65

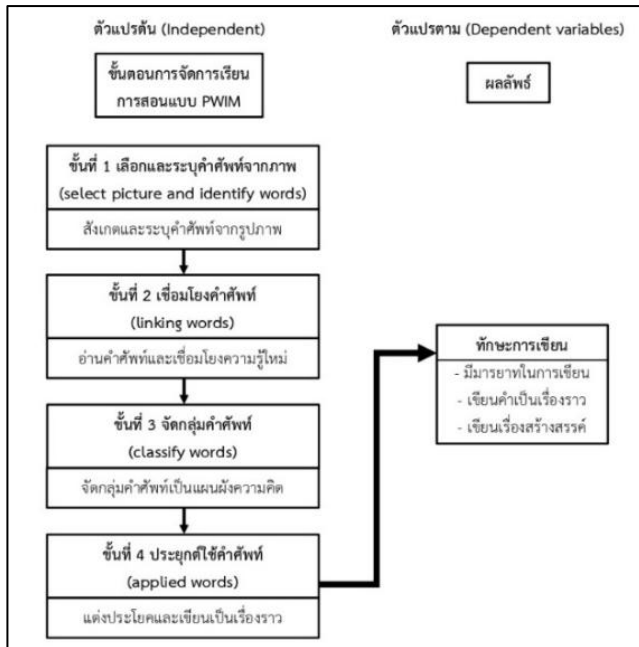
3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65

3.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและศึกษากระบวนการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ผู้วิจัยจึงได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM และตัวแปรตาม คือ การพัฒนาการเขียนเรื่องจากภาพจากการใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : วายูวัชร ศรีมา (2566)

จากรูปที่ 1 จะเห็นว่าตัวแปรต้น คือ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) และขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) จากนั้นจึงจะทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ต่อไป

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน คือ 1) ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 5 ชุดโดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเองและใช้เวลารวม 5 ชั่วโมง และ 3) ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับคือ 1) คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และนำผลการทดสอบก่อนเรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 65 โดยใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (One Sample t-test) และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) และ คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และนำผลการทดสอบหลังเรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 65 โดยใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (One Sample t-test) และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการทดสอบที่แบบ ไม่อิสระ (Dependent Sample t-test)

นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านดอนเตือ อำเภอสว่างคอม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบ การสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM จำนวน 5 แผน ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เขียนอย่างไรให้สร้างสรรค์
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ฝึกคิดจินตนาการ
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฝึกให้คล่องลงเขียนเรื่องสร้างสรรค์

- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขียนเรื่องอย่างสร้างสรรค์

- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขียนดี มีทักษะ

5.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (รูปที่กำหนดให้) ก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ภาพ

5.2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 ชุด

6. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพ แบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนเต๋อ ตำบลบ้านโคก อำเภอสว่างคอม จังหวัดอุดรธานี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้รูปแบบการสอนแบบ PWIM

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะในแต่ละ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					รวมคะแนน กระบวนการ ระหว่างเรียน	คะแนน หลังเรียน
	(23)	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	ระหว่างเรียน	(23)
		(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)	
1	11	6	6	7	6	7	32	14
2	8	6	7	5	8	6	32	12
3	10	7	6	8	6	7	34	17
4	14	6	8	6	7	8	35	18
5	10	5	6	7	5	6	29	15
6	20	8	7	9	8	9	41	21
7	15	9	8	7	6	6	36	16
8	10	5	6	6	7	7	31	15
รวม	98	52	54	55	53	56	270	128
$\bar{X}$	12.25	6.50	6.75	6.88	6.63	7.00	33.75	16.00

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะในแต่ละ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					รวมคะแนน กระบวนการ ระหว่างเรียน	คะแนน หลังเรียน
	(23)	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5		(23)
		(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)	
S.D.	3.88	1.41	0.89	1.25	1.06	0.76	3.69	2.73
%	53.26	65.00	67.50	68.75	66.25	70.00	67.50	69.57
	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) = 67.50							
	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_2) = 69.57							

จากตารางที่ 1 พบว่าได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 12.55 คิดเป็นร้อยละ 53.26 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.88 ส่วนคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนเท่ากับ 33.75 คิดเป็นร้อยละ 67.50 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 16.00 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 คิดเป็นร้อยละ 69.57 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 65/65 ปรากฏว่ามีผลรวมคะแนนก่อนเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ร้อยละ 53.26 มีผลรวมคะแนนระหว่างเรียนสูงกว่าเกณฑ์ คือ ร้อยละ 67.50 คะแนน และมีผลรวมคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ คือ ร้อยละ 69.57

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน
ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้รูปแบบการสอน
แบบ PWIM โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่อิสระ

การ ทดสอบ	ร้อยละ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	MD	S.D. _D	t	Sig. (1- tailed)
ก่อน	53.26	8	23	12.25	3.88				
หลัง	69.57	8	23	16.00	2.73	3.75	2.05	5.17*	0.0006

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
โดยใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับแบบ
ฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน
ดอนเต๋อ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.25 คะแนน และ 16.00 คะแนน ตามลำดับ
และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้พบว่า
คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

7. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
โดยใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านดอนเต๋อ ตำบลบ้านโคก อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี
สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 69.57 แสดงว่านักเรียนที่เรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ตามกระบวนการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 เกิดจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีกระบวนการเรียนรู้แบบ PWIM และแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการสังเกตที่เชื่อมโยงสู่คำศัพท์ ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นจากง่ายไปยาก โดย สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้อธิบายว่า เริ่มจากขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) และขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) ทำให้เชื่อมโยงสู่การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ได้ดีและเหมาะสมกับการพัฒนาการเขียนของผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนเต็

ตำบลบ้านโคก อำเภอสว่างคอม จังหวัดอุดรธานี มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อรูปภาพและการสังเกตรูปภาพได้ดี จึงทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น จะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้นเพราะได้ฝึกคิด ฝึกฝน และปฏิบัติด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการสอน แต่เป็นแผนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายมีผู้สอนคอยแนะนำ หรือจัดแนวทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูล และสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง

นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังเป็นส่วนประกอบของการจัดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนตามที่กรมวิชาการ (2545) กำหนดไว้ คือ 1) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 2) สารสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารการเรียนรู้ 5) กิจกรรม/กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการสอน/แหล่งการเรียนรู้ และ 7) การวัดและการประเมินผล

อย่างไรก็ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามหลักการและขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ

และวิธีการที่เหมาะสม กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา การสร้างแบบฝึกทักษะ และศึกษารูปแบบการสอน PWIM อย่างละเอียด อีกทั้งยังได้รับการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหาสาระรายวิชาภาษาไทย ตลอดจนคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้จริง

1.2) แบบฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกทักษะที่มีองค์ประกอบหลากหลาย ได้แก่ 1) คำศัพท์จากภาพ 2) ตัวละคร 3) สถานที่ 4) แนวคิดสำคัญ/การกระทำ 5) ข้อคิด/คุณธรรม และ 6) เรียบเรียงเป็นเรื่องราว ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำแบบฝึกหัดได้เป็นขั้นตอนหรือผู้เรียนสามารถลำดับความคิดได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและมีการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนเตือ อำเภอสว่างคอม จังหวัดอุดรธานี จำนวน 8 คน โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนมาเปรียบเทียบกันพบว่าได้คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 53.26/69.57 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันด้วยการวิเคราะห์ค่าที (t-test) แบบไม่อิสระ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณริณฐพัชร คงแสงจันทร์ (2566) ที่ได้

ศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของผู้เรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word
Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า
ความสามารถอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 และผลการเรียนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวพบว่าหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบ
การสอนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพแบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนตื้อ
ตำบลบ้านโคก อำเภอสว่างคอม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่
เรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูง
กว่าก่อนเรียน และมีประสิทธิภาพหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 65/65 ตามที่ผู้วิจัย
ได้ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้
ผู้เรียนเกิดการสังเกตเชื่อมโยงสู่คำศัพท์และนำไปสู่การเขียนเรื่องราวได้อย่าง
สร้างสรรค์ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน PWIM ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้
จากภาพนำไปสู่การเขียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้เรียนในการนำความรู้ที่ได้ไป
พัฒนางานเขียนของตนในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น หรือผู้สอนสามารถนำรูปแบบ
การสอน PWIM นี้ไปปรับใช้กับระดับชั้นอื่น หรือวัดทักษะการอ่านที่เกี่ยวข้อง

กับการเขียน ทั้งประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อแก้ปัญหา การเขียนที่พบ เช่น ผู้เรียนเขียนได้ไม่ดี มีความเบื่อหน่ายในการเขียน ขาดการจัดลำดับความที่ดี ขาดสุนทรียภาพทางภาษา ผู้เรียนไม่สามารถเขียน งานเขียนต่าง ๆ ได้ดี เป็นต้น

8. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อ การจัดการเรียนการสอนหรือการทำวิจัยครั้งต่อไปโดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ ข้อเสนอแนะทั่วไป และ ข้อเสนอแนะในการศึกษารoundต่อไป ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) ผู้เรียนควรทบทวนหลักการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ทุก ครั้งก่อนทำแบบฝึกทักษะ
- 2) ควรมีการบูรณาการรูปภาพให้สอดคล้องหรือใกล้เคียง กับบริบทชุมชน
- 3) ควรสร้างแบบประเมินการเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหา มากที่สุดเพื่อให้การวัดประเมินผลมีประสิทธิภาพ

8.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษารoundต่อไป

- 1) แบบฝึกทักษะควรจัดทำให้สอดคล้องกับความสามารถ ของผู้เรียนกล่าวคือไม่ง่ายหรือยากเกินไปกว่าระดับความสามารถผู้เรียนใน บริบทโรงเรียน พื้นที่ หรือ ชุมชน
- 2) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้น่าสนใจอยู่ เสมอ เนื่องจากผู้เรียนเบื่อหน่ายกับการจัดการเรียนรู้เดิม ๆ เช่น แบบฝึกหัด

รูปแบบเดิม บทอ่านคล้าย ๆ กันจึงต้องกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ

3) ควรจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้หลากหลายสำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

9. เอกสารอ้างอิง

กนกพร จันทะกล. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ*. [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

พริยา หาญบำรุงธรรม และใจทิพย์ ณ สงขลา. (2565). *การพัฒนาหนังสือการคูณเออาร์ด้วยเทคนิค PWIM เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น*. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 14(5), 22-35. สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2566, จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/etcedumsujournal/article/view/253285>

- สง่า วงศ์ไชย. (2562). Picture Word Inductive Model: รูปแบบการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็กไทย. *วารสาร Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 12(2), 1113-1128. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566, จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/128691>
- สุพัตรา ศรีธรรมมา. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อัญญา ชิวพันธ์. (2553). *ภาษาพาสอน : เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Calhoun, E. F. (1999). *Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Words Inductive model*. Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.